

عنوان مقاله:

بررسی رابطه ی استعاره با تشبیه و مجاز با توجه به نسب اربعه ی علم منطق

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

غزل کریمی سنگدهی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

مینا قربانی اشتیوانی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

استعاره، صنعتی بیانی در بلاغت است که از گذشته تا کنون، همواره در تعریف آن، بحث ها و اخلاف نظرهای زیادی وجود داشته است. یکی از بارزترین این بحث ها، نقش تشبیه و مجاز در ماهیت استعاره است. تعدادی از بلاغیون تمرکز خود را بر نقش تشبیه در ساخت استعاره گذاشته اند و تعدادی نیز بر مجاز بودن استعاره تاکید دارند و در این میان برخی هردو مفهوم شباهت و مجاز توجه داشته اند. در این جستار، با روش توصیفی تحلیلی، سعی شده تا با ارائه تعاریف -برخی از بلاغیون از صنعت استعاره، به این نتیجه برسد که آیا استعاره لزوما هم مفهوم تشبیه را در خود دارد و هم مفهوم مجاز را؟ و رابطه ی استعاره با هر یک از این دو، از منظر نسبت های چهارگانه ی علم منطق، چگونه است؟ به همین منظور، ابتدا توضیح کوتاهی از نسبت های چهارگانه ارائه می شود و سپس به تعاریف استعاره و جمع بندی آنها خواهیم پرداخت.

کلمات کلیدی:

استعاره، تشبیه، مجاز، نسب اربعه، منطق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787340>

